

genomen moest worden. Als men hiertoe overging, zou een penning van het fijnste zilver drie en dertig stuivers kosten. Toen dit den 15 Juni 1705 aan de Vroedschap gerapporteerd werd, besloten zij Burgermeesteren en Rekenmeesteren op nieuw te committeeren om deze zaak verder te behandelen.

Deze zwaarigheid schijnt echter spoedig opgelost te zijn, want den 1 Juli 1705 werden Burgermeesteren en Rekenmeesteren door de Vroedschap gemachtigd om met den muntmeester te Dordrecht te contracteeren over het slaan van een vroedschapspenning, die eens zooveel waard was als de voorgaande. Tevens werd teruggekomen op het vroegere voorstel en besloten «dat wanneer een genoegsaem getal daer van sal zijn geslagen, telckens op de tweede presentie, soodanigen penningh sal werden gegeven; dat voor present geagt zullen werden, alleen diegene die voor het eijndigen van het gebed zullen zijn binnen gecomen en is den Secretaris gelast daarvan pertinente notitie te houden».

Den 11 Augustus 1705 kon aan de Vroedschap medegedeeld worden, dat er bij provisie twee duizend kleine à veertig en vijfhonderd groote penningen à vijftig stuivers het stuk geslagen waren.

Ongelukkig brak intusschen de stempel, waarop de keerzijde gegraveerd was; den 26 October 1705 werd dus in de Vroedschap besloten het wapen boven de letter te brengen en «in achtige genomen sijnde, dat als dan de laetste woorden wel behoorde te zijn van hetselve metrum als de voorgaende, is goedgevonden ende verstaen, dat in plaetse van de woorden *ea cura senatus* sullen werden gesubstitueert de woorden *ea sit constans cura senatus*».

Er schijnen van deze tweede vroedschapspenning dus twee varieteiten te bestaan, verschillend in de plaatsing van het wapen en van het opschrift. Ik heb nergens een